

I en virvlande midnattsolsdans

Vi ritade hjärtan i sanden
med Amors Pilar mitt i
så mjukt du kramade handen
när du viskade ”du – det är vi”

Två barfotamänkor i livet
vi såg på varann, det sa klick
precis som om det vore skrivet
att det bara behövdes en blick

Så unga men vetskapen fanns där
en känsla så stark att den brann
ett ögonblicksverk och jag blev kär
de suddiga tvivlen försvann

För jag visste jag funnit den drömda
den som lockade fram den jag var
och frågorna som legat gömda
plötsligt fick de alla ett svar

Vi kysstes för första gången
i en virvlande midnattsolsdans
där i natten fanns skratten och sången
som om gårdagen alls inte fanns

Livet kan bjuda oss små under
när vi minst av allt anar det
ge oss vackraste guldkornsstunder
och minnen för en hel evighet

Tack

Texten är utskriven från Poeter.se

Författaren Junitvillingen med Poeter.se id #27818 innehar upphovsrätten